

[Niels Matthiasen.]

tingene, så må vi arbejde inden for systemet og dermed skabe fremskridtene. Det er det, vi kan gøre i forbindelse med dette lovforslag ved at stille ændringsforslag til det.

Jeg synes, fru Merete Bjørn Hanssen hoppede lidt for meget på, at bevillingssystemets afskaffelse var en stor fornøjelse, og det var så mægtig godt. Jeg synes, hun glemte den baggrund, der har været for bevillingssystemet på et tidspunkt, hvor der ingen støtte var, heller ikke til kunstnerisk kvalitet, men hvor alene dette, at man havde bevillinger, sikrede, at man kunne sige, at der skulle være en vis kvalitet inden for biograferne, og at man ikke fik biografkæderne. Det var den baggrund, der var, og det skal man have med ind i billedet og ikke blot tale om den vidunderlige fri næring. Hvis denne fri næring kunne sikre disse ting, hvorfor har vi så egentlig diskuteret filmfond og filmfondstøtte til en lang række opgaver?

Jeg synes, det var interessant, hvad hr. Lembourn sagde om ideen med flere filmråd; der er bare én ting, der så kommer til at ryge, nemlig det uafhængige, at man ikke er tilknyttet filmbranchen. Man kan jo ikke leve af luften alene, og folk, der slet ikke har forbindelse med eller forstand på film, kan dog ikke sidde i sådan et filmråd. Jeg tror altså, det bliver vanskeligt at lave det på den måde; så skal der findes andre formuleringer, hvis man skulle gøre det.

Jeg har et par enkelte bemærkninger til ministeren, som var skuffet over, hvad jeg havde sagt. Han syntes, jeg havde tegnet det for sort, og at jeg burde forstå, hvor vanskeligt det var at lave en lov. Jo, det kan jeg da godt forstå, og jeg kan også godt forstå, at der er mange meninger og vidt forskellige meninger, og at man ikke kan gøre alle tilfreds, som ministeren sagde. Men jeg synes alligevel godt, ministeren kunne have gjort sig lidt mere umage for at gøre socialdemokratiet tilfreds i hvert fald, for en række af de ting, som jeg gjorde opmærksom på, var ministeren egentlig enig i og var parat til at diskutere. Det kunne måske være kommet lidt tydeligere til udtryk. F. eks. fik vi med hensyn til „maskinstationen“ at vide, at der var ikke enighed i branchen om det, men netop på baggrund af

ministerens udtalelse om, at vi ikke kan gøre alle tilfreds, var det rimeligt netop at tage dette med, som ville sikre en række af dem, der ville lave film, men som ikke havde det store apparat bag sig. Ministeren siger, at der ligger mange muligheder i lovforslaget, der er mange ting gemt i det. Jeg er nu så praktisk, at jeg synes, det ville være mægtig rart at få disse gemte ting frem, at få det slået fast, hvad det egentlig drejer sig om.

Repræsentantskabet bliver vi nok ikke helt enige om. Jeg kan godt se fordelene ved, at man kan indkalde til konference og seminarer, eller hvad man kalder det, som vi har gjort mange gange før, men jeg har dog sidset i nogle af disse repræsentantskaber, og jeg har set mødeprocenten, som den går ned og ned efter de første møder, for der hører nu engang til at sidde i et repræsentantskab, at man også har noget at sige. Man skal ikke tro, at man kan lave en demokratiseringsproces uden også at indføre en beslutningsproces, og det er besluttende myndighed, man ikke har i alle disse repræsentantskaber, der anbringes som en eller anden luftig ting ved siden af selve organisationen. Derfor tror jeg faktisk ikke, at det er en god idé.

Jeg er ligesom fru Else-Merete Ross spændt på, hvem der egentlig skal sidde i repræsentantskabet. Jeg har hørt noget om de filosofiske fakulteter, magistrater og kommunale og amtsskommunale råd og en hel række organisationer, som egentlig ikke har noget som helst med filmbranchen at gøre. Jeg vil altså tro, at så har det ikke nogen mening. Så ville det være meget bedre at indbyde bestemte grupper inden for en bestemt branche af forskellig karakter og med forskellige interesser og opfattelser til et møde, hvor man diskuterede tingene igennem, altså med folk, der dog var inde i selve branchen.

Om strukturændringerne skal jeg kun gøre den bemærkning, at det, jeg pegede på, var f. eks. støtte til nye biografer på baggrund af den strukturændring, der finder sted i folks bevidsthed. Jeg tror ikke på de store biografer bortset fra nogle få store premierebiografer af en særlig klasse, men vi vil få at se, at man kan lave biografer måske til 100 eller 200 mennesker, der er helt an-